Verslag van rit Strabrechtse Heide

Datum	21-02-2026
Afstand	41 km
Deelnemers	Cees, Jan vL, Roel, Hans K en Ad S.
Weer	Zwaar bewolkt, motregen, 9 graden.

Een rit naar de Strabrechtse Heide betekent veel kilometers maken en daarom was het vertrek een uurtje eerder dan normaal. Volgens de kalender zou deze tocht 40km lang zijn en dat geeft de ruimte om van deze tocht meer te maken dan de kortste weg naar Heeze, een klein rondje over de heide en weer rechtstreeks naar huis.

We begonnen aan de Aalster kant langs de A2 naar de Oude Baan. Een stukje van de vaste route van Heeze bracht ons de eerste modderstroken. Via het eerste klaphek – er zouden er nog vele volgen – verlieten we de vaste route en reden via Kerkhof naar Ven en staken de weg Heeze-Leende over. Net voor Jan's boerderij (Ferme de Jean) reden we linksaf. Al snel maakte het asfalt plaats voor zand en plassen. Gelukkig bood de berm een droge singletrack als alternatief.

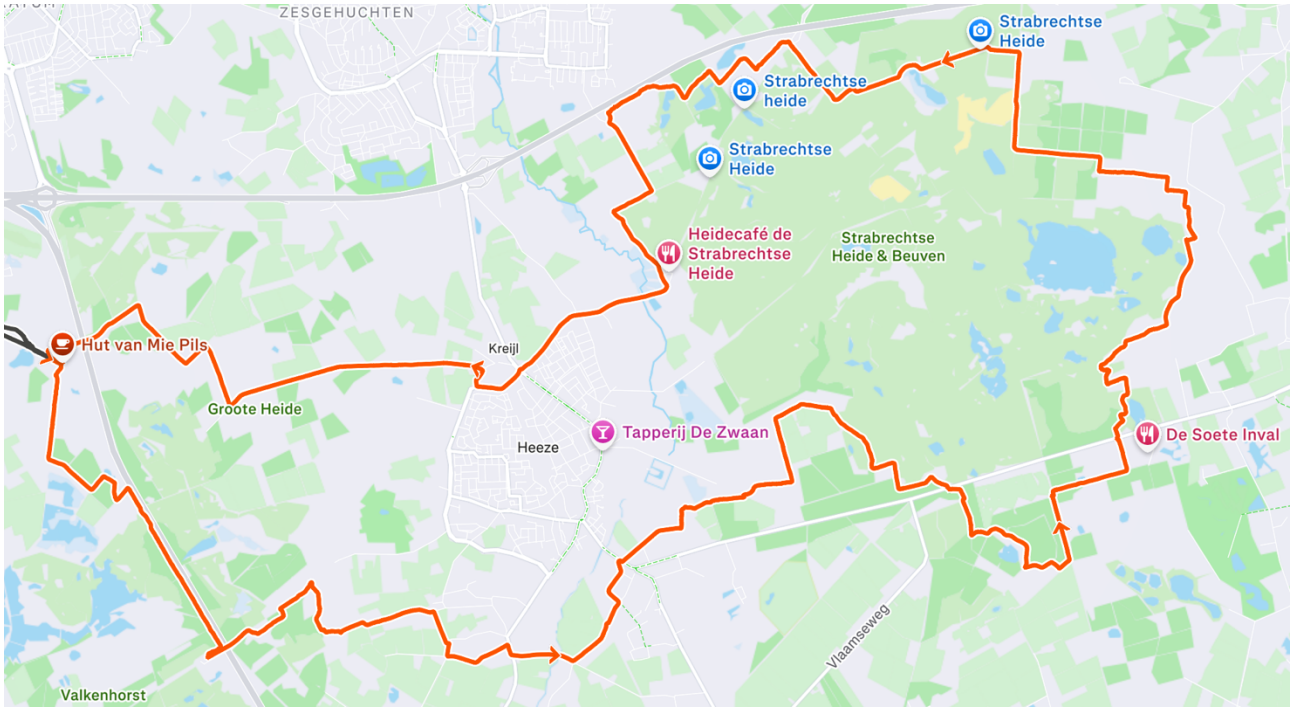
Tijdens het oversteken van het spoor begonnen de bellen te rinkelen en werd ons door de NS een kleine vertraging aangeboden, die we veiligheidshalve accepteerden. Het idee achter deze route was om niet door Heeze te hoeven rijden, maar aan een klein stukje industrieterrein viel niet te ontkomen. We staken de Somerenseweg over en reden direct de natuur in, en de modder. De smalle paden waren prima te fietsen, hier waren de plassen voorzien van een bypass. De brede wegen waren echter voorzien van dikke plakkerige modder tussen de plassen. Een klein verzet steken en naast de weg door het bladerdek rijden maakte doorfietsen nog enigszins mogelijk.

Intussen was het weer veranderd van 'af en toe een druppeltje' naar motregen. Gelukkig maakte de modder plaats voor een droog naaldendek. Onder geklap van een paar hekjes staken we de Somerenseweg weer over. Het zuidelijke stuk van de Strabrechtse Heide is niet toegankelijk en dan zijn er 2 mogelijkheden: het fietspad langs de Somerenseweg volgen of een uitstapje maken naar de Somerense Heide. Het 40km budget stond dit uitstapje toe, zij het een minimale. Dit mooie gebied verdient een langer verblijf, zoals je elk jaar op oudjaarsdag kunt ontdekken.

We staken de Provincialeweg over terug naar de Strabrechtse Heide en volgden stukken van de vaste route Lierop. Even raakte de navigatie – en wij ook - van de route. Gelukkig vonden we het zandpad en even later het gravelpad terug. Via een mix van gravel-, zand- en bospaden slingerden we verder tot we bij het viaduct naar Geldrop weer asfalt onder de bandjes kregen. We bleven aan de zuidkant van de A67 en reden langs de manege Meulendijks. Het terras zou open zijn, maar dit hebben we niet getest. Vervolgens, met 32km op de teller, reden we langs een bord 'welkom op de Strabrechtse Heide'. Alsof we daar nog

niet geweest waren. Via het gravelpad langs de Rulsedijk bereikten we de Rul.

De gevoelstemperatuur begon laag te worden en de vermoeidheid toe te slaan en het bleef motregenen. Daarom werd de navigatie overgeschakeld naar ‘comfortabel naar huis’ en werden er geen spannende singletracks of bospaden meer gekozen. Via de Huisvense snelweg reden we naar de hut, waar iedereen de voorkeur gaf aan een thuisevaluatie en een warme douche.

Uw reporter

Ad S.